

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 47/2015-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. augusta 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDACTED] [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej advokátom JUDr. Ing. Petrom Holéczym, Advokátska kancelária, Vojenská 5, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 849/94 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 849/94 p o r u š i l základné právo [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 13 C 849/94 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prieťahov.

3. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 4 500 € (slovom štyritisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] trovy konania v sume 432,30 € (slovom štyristotridsaťdva eur a tridsať centov) na účet advokáta JUDr. Ing. Petra Holéczyho, Advokátska kancelária, Vojenská 5, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 47/2015-8 z 22. januára 2015 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 849/94 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Ku skutkovému stavu sťažovateľka uviedla najmä, že:

„(...) V(...) právnej veci už dňa 23. 08. 1994 podal pán [REDACTED], právny predchodca sťažovateľky(...) na OS Košice II proti odporcovi pánovi menom [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam.

(...) od určitého momentu ako keby celý súdny prípad zamrzol napriek tomu, že uplynulo už viac ako 6 rokov od doby, kedy sa sťažovateľka oficiálne stala účastníčkou v danom konaní (03. 05. 2008!) a dokonca uplynulo už skoro 20 rokov od doby podania žaloby právnym predchodcom sťažovateľky (23. 08. 1994!).

Pretože ide o súdny prípad z roku 1994, nie je vlastne skončený ani po skoro dvadsiatich rokoch. (...)

Sťažovateľka sa domnieva, že vec nie je nijako zvlášť právne ani fakticky zložitá. Ide len o rozhodnutie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva ku dôverne známym a presne definovaným nehnuteľnostiam. Takýto bežný spor by skutočne nemalo byť problém rozhodnúť v kratšej než 3 ročnej lehote, natož v lehote 6 ročnej, natož v lehote 20 ročnej.

Sťažovateľka sa tiež domnieva, že jej vlastné správanie nezavinilo žiadne prieťahy, ktoré by sa jej alebo jej strane mohli pripočítať na tarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom. Naopak, domnieva sa, že ÚS KE by mohol prihliadnuť na tú skutočnosť, že sťažovateľka prejednávaniu veci urgovala a sťažovala sa na prieťahy v konaní a žiadala aj písomne predsedu OS Košice II o odstránenie prieťahov v konaní. (...)

Sťažovateľka sa domnieva, že má právo požadovať aj finančné zadosťučinenie za porušenie svojho základného ústavného práva aspoň vo výške 20 000.- €. Teda cca iba 1 000.- € za každý z doterajších už 20 rokov zdržiavania rozhodnutia. Tento návrh v zmysle § 50 ods. 3 zákona o Ústavnom súde odôvodňuje tým, že až do júla 2014 nebolo v konaní rozhodnuté takže sťažovateľka bola a je v absolútnej právnej neistote nielen čo do existencie (alebo neexistencie) svojho spoluvlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, v prípade uznania jej spoluvlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, čo očakáva, ale hlavne je v absolútnej právnej neistote čo sa týka finančnej možnosti využitia svojho spoluvlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam na odpredaj alebo prenájom za úhradu. Stratila tak na možnom nájme hodnoty doposiaľ už za neuveriteľných minimálne 6 až maximálne 20 rokov. Vlastní

kou predmetných nehnuteľností je od roku 2004 = 10 rokov.

Ovšem sťažovateľka si uvedomuje, že požadované finančné zadosťučinenie nemá byť nijakou náhradou za túto stratu a neodôvodňuje ju týmto, ale poukazuje na to, čo mimo iného neprimerané časové prietahy v súdnom konaní na jej možnom zveladení majetku zapríčinili.

A keďže aj potreby sťažovateľky vo veku 34 rokov pri podaní žaloby pred 20 rokmi a v terajšom veku 54 rokov sú rôzne a zo zdravotných dôvodov zvýšené, samotné deklarovanie porušenia svojho práva a príkaz konať bez zbytočných prietahov v konaní, po dvadsiatich rokoch ktoré sa už nedajú vrátiť, sa sťažovateľka domnieva, že nemožno považovať za dostatočné. Jedná sa o neuveriteľných už skoro 40 percent dĺžky jej doterajšieho života čo trvá tento spor. Avšak pri ďalšom predlžovaní sporu sa rozhodnutia v spore z dôvodu ťažkej choroby (diagnóza C50 - rakovina) ani nemusí dožiť.

Svoju majetkovú aj nemajetkovú ujmu vidí sťažovateľka okrem iného aj v pocitoch neistoty, márnosti, krivdy a úzkosti vyplývajúcich zo situácie, keď súd za neprimeranú dobu skoro 20 rokov nerozhodol a ani plynulo nekonal v jej prípade, ktorého predmetom je majetkový spor a teda výsledok ktorého má priamy vplyv na príjem sťažovateľky. Sťažovateľka si uvedomuje, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia nie je prípadná náhrada škody, preto sa ani neodvoláva a ani neuplatňuje napr. celú sumu stratenej náhrady za prenájom nehnuteľností za dobu posledných vyše 6 rokov o ktorú v neposlednom rade ide a neuplatňuje ani jej časť. Ale 20 000.- € považuje za primeranú čiastku z dôvodu 20 ročného trvania tohto konania a vyše 6 ročného denného stresovania od kedy je aj oficiálnou účastníčkou sporu.

Ďalej sa sťažovateľka domnieva, že má právo na náhradu nákladov za právne zastúpenie, ktoré jej vzniklo v súvislosti s podaním tejto sťažnosti vo výške(...) 284,08 € za dva úkony právnej pomoci, čiže za prijatie a štúdium prípadu a za písomné podanie tejto písomnej sťažnosti na ÚS KE. (...)

Zo zhora uvedených dôvodov sťažovateľka navrhuje, aby Ústavný súd SR po prevedenom šetrení a dokazovaní rozhodol a vydal tento nález:

1. Základné právo pani menom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] rodená [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6. ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn.: 13 C 849/94 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje aby v konaní vedenom na OS Košice II pod sp. zn.: 13 C 849/94 konal bez zbytočných prietahov.

3. Pani menom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], rodenej [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 20 000.- € slovom dvadsaťtisíc eur, ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť pani menom [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], rodenej [REDAKOVANÉ] trovy konania vo výške 284,08 € slovom dvestoosemdesiatštyri eur a osem centov na účet právneho zástupcu sťažovateľky advokáta menom JUDr. Peter Holéczy, so sídlom 04001 Košice 1, Vojenská 5, do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu. (...)

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom, listom sp. zn. 1 SprV/148/2015 z 3. marca 2015 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 23. marca 2015.

3.1 Predseda okresného súdu popísal chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodal tieto relevantné skutočnosti:

«(...) spor možno charakterizovať ako skutkovo náročný vzhľadom na nevyhnutnosť vykonania i opakovaného znaleckého dokazovania a tiež je potrebné poukázať na procesné prekážky ovplyvňujúce dĺžku konania (zámena účastníka na strane žalovaného, úmrtie pôvodného žalobcu, problémy pri zabezpečení znalca a vypracovaní znaleckého posudku, problémy pri doručovaní zásielok predovšetkým sťažovateľke).

(...) od obdobia, keď sa sťažovateľka stala účastníčkou daného konania (3.5.2008), bolo konanie súdu v zásade plynulé, ovplyvnené predovšetkým(...) správaním sťažovateľky a aj z toho plynúcou dĺžkou pri obstarávaní znaleckého posudku. Jednotlivé vykonávané úkony a vytyčované pojednávania na seba nadväzovali, čo svedčí o sústredenom postupe v danom konaní.

- záverom poukazujem na skutočnosť skutkovej obtiažnosti sporu, správanie samotnej sťažovateľky, procesné prekážky

- úmrtie pôvodného žalobcu a z uvedeného dôvodu nutnosť prerušenia konania, problémy pri doručovaní zásielok predovšetkým sťažovateľke a jej zástupcovi. Obdobia, keď sa spis nachádzal na odvolacom Krajskom súde v Košiciach, nie som oprávnený žiadnym spôsobom hodnotiť či posudzovať.

Pokiaľ ide o obsah samotnej, ústavnému súdu podanej sťažnosti, nie je jasný už jej bod 1, keď právny zástupca sťažovateľky píše, že „právnym predchodcom sťažovateľky bol pán [REDAKOVANÉ]“. Tento účastník žalobu podal, žalovaným bol účastník, na miesto ktorého vstúpila žalovaná, teda sťažovateľka. Z uvedeného vyplýva, že už procesné postavenie sťažovateľky je označené v predmetnej sťažnosti zmätočne.

V ďalšej časti poukazuje na podané sťažnosti zo strany sťažovateľky predsedovi súdu, žiadnym spôsobom sa nevyjadruje k obsahu odpovedí na uvedené sťažnosti, v ktorých je zachytená chronológia vo veci vykonaných úkonov, ale aj popis prietahov, spôsobených priamo sťažovateľkou. Nie je tiež zrejmé, kedy bola sťažovateľke doručovaná zásielka na adresu [REDAKOVANÉ], keď z obsahu spisu vyplýva doručovanie zásielok na adresu [REDAKOVANÉ], na ktorých si zásielky opakovane nepreberala, ako to vyplýva z vyššie uvedeného textu. Doručovanie zásielky sťažovateľke na adresu zamestnávateľa bolo realizované až po tom, čo nepreberala zásielky na adrese svojho trvalého pobytu a v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Nie je zrejmé ani požiadavka sťažovateľky na vyplatenie finančného zadostučinenia za 20 rokov trvania sporu, keď je sama jeho účastníčkou až odo dňa 3.5.2008. Ak na urýchlennom vyriešení sporu má naliehaný záujem, nie je jasné, z akého dôvodu spôsobovala v konaní vyššie uvedené prietahy. Ak argumentuje, že ju znalec na ohliadky predvolával oneskorene, mala možnosť ho sama kontaktovať a zistiť takýmto spôsobom termín ďalšej ohliadky. Sťažovateľka nevyužila ani možnosť mimosúdnej dohody, pre ktorú bolo pojednávanie odročené.

(...) oznamujem, že súhlasím s upustením od konania ústneho pojednávania v predmetnom konaní.»

3.2 Právny zástupca sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie okresného súdu tiež poukázal na skutkový stav sporu a dodal tieto relevantné skutočnosti:

„(...) Bod 1 svojej ústavnej sťažnosti zo dňa 06. 07. 2014 sťažovateľka skutočne zjasňuje takto:

(...) Spor ktorý dostal spisovú značku 13 C 849/94 sa vedie od 23.08.1994, čiže vyše 20 rokov.

OS KE II. stratil hneď na začiatku skoro dva roky, keď nariadené pojednávanie na 03.05.1995 bolo odročené pre práceneschopnosť sudkyne na 07.06.1995 a toto zas odročené za účelom vyžiadania Znaleckého posudku (ďalej len ZP!), ktoré bolo však nariadené až 18.03.1996.

Hoci znalec 15.05.1996 vrátil spis s tým, že požiadal o vymazanie zo zoznamu znalcov, dňa 04.07.1996 toho istého znalca ustanovil súd znovu a tento 10.09.1996 vrátil spis znovu súdu, že už nie je znalcom, čiže súd v snahe ušetriť čas, čas stratil a 27.09.1996 súd ustanovil tretieho znalca, v skutočnosti ale len druhú osobu, ako sa ukázalo nevhodnú osobu ktorá bola z funkcie znalca odvolaná a tak súd ustanovil 30.10.1997 štvrtého znalca, v skutočnosti len tretiu osobu ktorý 30.12.1998 svoj ZP skutočne doručil súdu. Keďže sa jednalo len o vyporiadanie spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam medzi dvomi súkromnými osobami (bratmi!) a matkou je právnenému predchodcovi sťažovateľky divné, že súd dňa 23.09.1999 zdržoval spor tým, že požiadal ešte o stanovisko okresný úrad (ďalej len OÚ!). Podobne sám súd zdržoval spor vyžadovaním stanovísk ďalších orgánov napr. ÚHA. Toto bolo podľa názoru právneho predchodcu sťažovateľky zo strany súdu zbytočné zdržovanie sporu.

Ďalej je právnenému predchodcovi sťažovateľky divné, že žalovanú v prvom rade (matku oboch bratov veľmi starú osobu!) dal súd dňa 05.04.2000 predvolávať z Košíc, [REDAKOVANÉ] na políciu na sídlisko Dargovských hrdinov (prečo tam?) na informatívny výsluch, vidí v tom zbytočné zdržiavanie sporu zo strany súdu.

Ďalej právneho predchodcu sťažovateľky prekvapuje, že mu bol ustanovený opatrovník, čo KS KE na jeho odvolanie aj zrušil. Ďalej štúdiom spisu na súde zistil, že jednotlivé stránky spisu sú preškrtyvané, prečíslovávané a premiestňované.

Súd dňa 16.03.2005 nariadil zase ďalšieho teda už piateho znalca v skutočnosti štvrtú osobu a nariadil žalovanej v prvom rade ktorá ale medzitým vystúpila zo sporu (dňa 18.07.2003 teda o dva roky skôr oznámila písomne súdu, že predala svoju nehnuteľnosť synovi = žalovanému v druhom rade) aby sprístupnila nehnuteľnosť nad ktorou už nemala žiadnu moc. To právny predchodca sťažovateľky považuje za ďalšie zdržovanie zo strany súdu.

Dňa 29.05.2007 a 03.09.2007 súd posielal neadekvátne otázky na Sociálnu poisťovňu (ďalej len SP!) a Regionálnemu poštovému centru. Právny predchodca sťažovateľky to považuje za zdržovanie zo strany súdu.

27.02.2008 došlo k zmene na strane žalovaného, sťažovateľka sa stala žalovaná. Právoplatné od 03.05.2008.

Ku pojednávaniu dňa 31.03.2008 uvádza sťažovateľka, že bolo zmarené samotnou sudkyňou keď iniciatívne zavolať právneho zástupcu žalovaného, že pojednávanie odročí z dôvodu, že predvolanie žalovaný neprevzal, čo nebola pravda, lebo predvolanie osobne prevzal. (...)

Až dňa 29.01.2009 teda po 14,5 roku od podania žaloby vzniklo Uznesenie súdu ktorým bolo žalovanému = [REDACTED] uložené sa vyjadriť k návrhu. Zásielka súdu však nebola zasielaná na súdu známú adresu žalovaného ani žalovanej Košice, [REDACTED], ale na Políciu. Žalovaná je ale zamestnaná na [REDACTED] vo viac zmennej prevádzke takže samozrejme je v práci a nie doma, takže Polícii nemohla otvárať dvere vo svojom pracovnom čase. Z neznámych dôvodov boli doručované zásielky sťažovateľke na adresu Košice, [REDACTED], miesto na [REDACTED]. Vid' dôkaz v spise príloha č. 7 sťažnosti!

Z neznámych dôvodov, keď sťažovateľka má riadnu poštovú adresu na ktorej si preberá všetky zásielky, zásielky zo súdu boli doručované napr. aj komplikovane cez zamestnávateľa, alebo aj tak neúspešne cez políciu, ďalej zásielka od súdu určená do vlastných rúk (!) bola doručovaná aj neznámym pánom menom [REDACTED], ani nie zamestnancom súdu, ani nie doručovateľom pošty ale zamestnancom [REDACTED]. Tieto nezvyklé formy doručovania považuje sťažovateľka vo veci za divné praktiky súdu v tomto

konaní. Takto divne doručované zásielky bola sťažovateľka nútená odmietnuť prevziať. Viď napr. príloha č. 10 k ústavnej sťažnosti! (...)

Vzhľadom na vyjadrenie OS KE II sťažovateľka uvádza, že naozaj dňa 30.11.2009 bola mimo územia SR a ospravedlnenie v ten samý deň osobne podané v podateľni OS KE II podala prostredníctvom inej poverenej osoby. (...)

03.12.2009 bol žalobca nájdený obesený, cudzie zavinenie nebolo vylúčené.

16.09.2010 bolo sťažovateľke diagnostikované onkologické ochorenie, brala chemoterapiu a dostala sa do stavu práceneschopných až do dňa 15.08.2011, takže na pojednávania chodil len právny zástupca. V tejto dobe nevie o tom, že by jej predvolania boli doručované, ale jej choroba nespôsobovala nekonanie pojednávaní, ktoré boli napr. dňa 23.05.2011.

Na výzvu súdu či sa dosiahla mimosúdna dohoda, keďže navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľa (ďalej len PZN!) nesúhlasil so žiadnou dohodou, dňa 12.08.2011 sťažovateľka z vrátnice súdu telefonicky oznámila zapisovateľke do spisu pred svedkom, že sa dohoda nedosiahla a že žiada vytýčenie pojednávania. (...)

Sťažovateľka nevie nič o predvolaní na deň 31.10.2011 ani na deň 05. 12. 2011 ani na deň 30.01.2012. Je divné a prekvapujúce, že by šesť za sebou idúcich pozvánok neprevzala ani sťažovateľka ani jej právny zástupca.

Dňa 05.11.2012 priznáva sťažovateľka, že zmeškala o pár minút pojednávanie, vstúpila do pojednávacej miestnosti súdu behom pojednávania avšak v momente, keď sudkyňa už vraj skončila protokoláciu zápisnice, takže táto odmietla doplniť zápisnicu o príchode žalovanej sťažovateľky a pojednávanie ukončila. (...)

06.06.2013 súd nariadil zase ďalšieho teda už šiesteho znalca v skutočnosti piatu osobu, 14.06.2013 si sťažovateľka sama objednala znalca menom [REDAKOVANÉ] ktorý v ZP č. 8/2013 už 20.06.2013 teda za 6 dní stanovil hodnotu na 17 400 €. Tento ZP č. 8/2013 sťažovateľka dňa 21.06.2013 iniciatívne doručila na súd. Sám súd odoslal spis súdu ním stanovenému znalcovi až dňa 15.07.2013.

Keď si sťažovateľka na súde v informačnej kancelárii pozerala spis, nenašla že by súd dňa 06.06.2013 nejakého znalca ustanovoval.

Keď si po nejakej dobe po doručení svojho vlastného ZP na súd zase študovala spis na súde, s prekvapením zistila, že keď svoju sťažnosť datovanú dňom 07.06.2013, ktorú súdu doručila 11.06.2013, tak bolo pravdepodobne nariadenie o ustanovení znalca [REDAKOVANÉ] zo dňa 06.06.2013 do spisu dodatočne vložené. Domnieva sa, že dodatočne pod tlakom sťažnosti.

Odvolávanie sa na neúspešné doručovanie zásielok od znalca je zavádzajúce. Na jednu obhliadku sťažovateľka pozvanie nedostala vôbec, na dve ďalšie obhliadky pozvanie prevzala na pošte vždy až po dátume plánového konania obhliadky. Zrejme aj vinou šibeničných termínov ktoré boli v pozvánke naplánované neprimerane skoro v porovnaní s dátumom pozvánky. Išlo o termíny 27.08.2013 aj 18.02.2014. Samozrejme sa nemohla zúčastniť, keď sa o termíne dozvedela až po konaní. (...)

25.06.2014 súd nariadil zase ďalšieho teda už siedmeho znalca v skutočnosti šiestu osobu, pričom to bola osoba pána menom [REDAKOVANÉ], ktorý už medzičasom požadovaný ZP vypracoval na objednávku sťažovateľky a sťažovateľka ho už dňa 21.06.2013 iniciatívne doručila na súd a 19.08.2014 bol spis tomuto znalcovi odoslaný. Je len logické, že znalec oznámil súdu, že tento ZP už dávno vypracoval. Zdržanie teda nie je na strane sťažovateľky ale súdu, takže sťažovateľka sa dokonca domnieva, že ide o schválnosť zo strany súdu v tom, že ustanovil takého znalca, od ktorého už sama predložila ZP a nastalo zdržanie ktoré sám súd musel z úradnej povinnosti predpokladať.

Po podaní ústavnej sťažnosti sťažovateľkou súd ustanovil už ôsmeho znalca v skutočnosti siedmu osobu, ktorý vypracoval ZP líšiaci sa 4 násobne so ZP [REDAKOVANÉ]. A znalec (znalkyňa) ho urobila bez problémov behom jedného mesiaca, pričom sťažovateľka ani nevie či bola na tvári miesta. Zrejme si ho vedela pozrieť aj sama bez súčinnosti a zdržovania kohokoľvek.

Zo zhora uvedených dôvodov sťažovateľka naďalej“ trvá na svojej ústavnej sťažnosti, pričom sa domáha trov „konania vo výške 432,30 €(...)“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania

nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 13 C 849/94:

Dňa 23. augusta 1994 podal [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľ“) proti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „odporca“) ako právnemu predchodcovi sťažovateľky a [REDAKOVANÉ] (ďalej len „odporkyňa“) na Obvodnom súde Košice II (ďalej len „obvodný súd“) žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 13 C 849/94 a na rozhodnutie bola pridelená sudkyňi JUDr. Jarmile Čabaiovej.

Dňa 27. októbra 1994 bolo obvodnému súdu predložené podanie navrhovateľa, v ktorom urgoval nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 12. decembra 1994 bolo obvodnému súdu predložené podanie navrhovateľa, v ktorom urgoval nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 10. februára 1995 bolo obvodnému súdu predložené podanie navrhovateľa, v ktorom urgoval nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 28. februára 1995 obvodný súd zaslal právnej zástupkyňi navrhovateľa výzvu na predloženie potvrdenia Pozemkového úradu Košice-mesto o bonitovanej pôdno-ekologickej jednotke parcel, ktoré sú predmetom konania. V rovnaký deň obvodný súd vyzval navrhovateľa aj odporkyňu na predloženie dôkazov pre svoje tvrdenia.

Dňa 24. marca 1995 obvodný súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania. V rovnaký deň bolo vo veci nariadené pojednávanie na 3. máj 1995.

Dňa 10. apríla 1995 obvodný súd opakovane vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na začatie konania.

Dňa 24. apríla 1995 bolo obvodnému súdu predložené vyjadrenie odporkyne a odporcu.

Dňa 3. mája 1995 bolo pojednávanie odročené na 7. jún 1995, pretože zákonná „*sudkyňa náhle ochorela*“.

Dňa 3. mája 1995 bol navrhovateľom zaplatený súdny poplatok.

Dňa 7. júna 1995 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, na ktorom obvodný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-26 nariadil znalecké dokazovanie v súvislosti s možnosťou reálnej deľby sporných nehnuteľností. Pojednávanie bolo odročené na neurčito.

Dňa 18. januára 1996 bolo obvodnému súdu predložené podanie navrhovateľa, v ktorom urgoval „*o urýchlené doručenie uznesenia o ustanovení znalca*“.

Dňa 15. marca 1996 obvodný súd vypracoval uznesenie č. k. 13 C 849/94-26.

Dňa 23. apríla 1996 obvodný súd zaslal znalcovi spisový materiál na účely podania znaleckého posudku.

Dňa 15. mája 1996 znalec vrátil spisový materiál z dôvodu, že požiadal predsedu Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „*krajský súd*“) o vymazanie zo zoznamu znalcov zo zdravotných dôvodov.

Dňa 4. júla 1996 obvodný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-32 zmenil uznesenie č. k. 13 C 849/94-26 tak, že vypracovaním znaleckého posudku poveril nového znalca.

Dňa 20. augusta 1996 obvodný súd zaslal znalcovi spis na účely vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 30. augusta 1996 navrhovateľ obvodnému súdu oznámil, že ustanovený znalec znaleckú činnosť už nevykonáva, a z toho dôvodu žiadal o urýchlené ustanovenie iného znalca.

Dňa 10. septembra 1996 bol obvodnému súdu vrátený spis „*s reláciou pošty, že adresát odmietol zásielku prevziať*“. V ten istý deň bolo u znalca obvodným súdom telefonicky zistené, že spis neprevzal z dôvodu, že „*znaleckú činnosť nevykonáva už 2 roky*“.

Dňa 27. septembra 1996 obvodný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-36 zrušil uznesenie č. k. 13 C 849/94-26 v spojení s uznesením zo 4. júla 1996 a ustanovil nového znalca.

Dňa 24. októbra 1996 sa ustanovený znalec dostavil bez predvolania na obvodný súd, pričom oznámil, že znalecký posudok môže vypracovať okrem jednej úlohy z dôvodu, že v danom odbore nie je znalcom, a žiadal zálohu na vypracovanie posudku.

Dňa 6. novembra 1996 navrhovateľ predložil obvodnému súdu kópiu poštovej poukážky o zaplatení preddavku na trovy znaleckého dokazovania a požiadal, aby predložil súdny spis súdnemu znalcovi.

Dňa 27. novembra 1996 bol spis odoslaný znalcovi.

Dňa 6. februára 1997 znalec požiadal okresný súd o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku najskôr do 30. apríla 1997.

Dňa 17. februára 1997 okresný súd znalcovi oznámil, že súhlasí s predĺžením lehoty na vypracovanie znaleckého posudku do 30. apríla 1997.

Dňa 15. mája 1997 bola okresnému súdu predložená námietka predpojatosti znalca odporkyňou a odporcom.

Dňa 20. mája 1997 sa znalec dostavil na okresný súd bez predvolania na konzultáciu o „2 možnostiach reálnej delby predmetných parciel“, pričom uviedol, že predloží okresnému súdu písomné stanovisko s náčrtkami do úvahy prichádzajúcich alternatív, ktoré navrhuje prerokovať s účastníkmi.

Dňa 28. mája 1997 sa znalec vyjadril k námietke predpojatosti odporkyne a odporcu. V rovnaký deň znalec predložil okresnému súdu návrhy vyhotovených geometrických plánov.

Dňa 5. júna 1997 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. jún 1997. V rovnaký deň bolo okresnému súdu predložené oznámenie odporcu, že ho už nebude zastupovať jeho doterajší právny zástupca.

Dňa 25. júna 1997 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na rozhodnutie o námietke predpojatosti znalca a vyjadrenie sa oboch strán k návrhom geometrických plánov.

Dňa 26. júna 1997 bol okresnému súdu predložený súhlas navrhovateľa s vyporiadaním podľa geometrického plánu znalca. Navrhovateľ zároveň spresnil svoj žalobný návrh.

Dňa 6. augusta 1997 okresný súd požiadal znalca o predloženie vyúčtovania nákladov z dôvodu, že 20. mája 1997 bolo rozhodnuté o jeho odvolaní z funkcie znalca a bol vyčiarknutý zo zoznamu znalcov. V ten istý deň okresný súd požiadal Útvar hlavného architekta mesta Košice (ďalej aj „architekt mesta“) o podanie stanoviska a zaslal odporcovi návrh do úvahy prichádzajúcej možnosti reálnej deľby sporných nehnuteľností.

Dňa 13. augusta 1997 bola na Pošte 1, Košice okresným súdom podaná reklamácia pre nesprávnosť pri doručovaní poštou, v ktorej žiadal o oznámenie, kedy odporca zásielku prevzal.

Dňa 26. augusta 1997 sa okresný súd vyjadril k sťažnosti odporcu zo 17. júla 1997.

Dňa 2. septembra 1997 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie znalca, v ktorom požiadal o „ukončenie rozpracovaného znaleckého posudku formou sľubu“ z dôvodu, že je už „na 90% rozpracované“.

Dňa 8. septembra 1997 bolo okresnému súdu doručené stanovisko Útvaru hlavného architekta mesta Košice.

Dňa 5. septembra 1997 bolo okresnému súdu doručené oznámenie o výsledku pátrania po poštovej zásielke od Pošty 1, Košice.

Dňa 30. októbra 1997 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-67 ustanovil znalca a rozhodol, že nie je vylúčený z podania znaleckého posudku.

Dňa 11. novembra 1997 sa bez predvolania na okresný súd dostavil odporca na účely oboznámenia sa s obsahom spisu a nahliadnutia doň, pričom bol na základe pokynu sudcu vyzvaný na prevzatie uznesenia z 30. októbra 1997 „z dôvodu, že prevzatie uznesenia nebolo v spise preukázané doručenkou vrátenou z pošty“. Odporca odmietol uznesenie prevziať s odôvodnením, že už mu bolo doručené.

Dňa 14. novembra 1997 sa na okresný súd dostavil znalec na zloženie zákonom predpísaného sľubu.

Dňa 24. novembra 1997 podala odporkyňa odvolanie proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-67.

Dňa 2. decembra 1997 bol krajskému súdu predložený spis, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku.

Dňa 27. marca 1998 krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 13 C 849/94-67 a odmietol odvolanie odporkyne proti výroku o nariadení znaleckého dokazovania.

Dňa 12. mája 1998 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 13. mája 1998 okresný súd vyzval znalca, aby sa dostavil v lehote 7 dní na účely prevzatia spisu pre podanie znaleckého posudku.

Dňa 29. mája 1998 znalec osobne prevzal spis.

Dňa 7. septembra 1998 odporkyňa oznámila okresnému súdu ukončenie zastupovania jej právnym zástupcom.

Dňa 30. decembra 1998 bolo okresnému súdu znalcom predložené písomné vyhotovenie znaleckého posudku spolu s ďalšími prílohami.

Dňa 19. apríla 1999 bol navrhovateľovi, odporcovi a odporkyni zaslaný znalecký posudok a geometrický plán na vyjadrenie.

Dňa 5. mája 1999 bolo okresnému súdu predložené súhlasné vyjadrenie navrhovateľa.

Dňa 23. septembra 1999 okresný súd požiadal Okresný úrad Košice IV, katastrálny odbor (ďalej len „katastrálny úrad“) o doručenie požadovaných listín. V rovnaký deň okresný súd požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Košice-juh (ďalej aj „polícia“) o doručenie znaleckého posudku, geometrického plánu a výzvy na vyjadrenie odporkyne a odporcovi.

Dňa 11. októbra 1999 katastrálny úrad zaslal okresnému súdu vyžiadané listiny.

Dňa 27. októbra 1999 polícia oznámila okresnému súdu zistenie na základe opakovaného šetrenia v mieste trvalého bydliska, že odporca ani odporkyňa sa na okresným súdom uvedenej adrese nezdržiavajú.

Dňa 25. januára 2000 okresný súd požiadal políciu o zistenie pobytu odporcu a odporkyne. V ten istý deň vyzval navrhovateľa na oznámenie adresy bydliska odporcu a odporkyne.

Dňa 25. februára 2000 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie registra obyvateľov Slovenskej republiky o trvalom pobyte odporcu a odporkyne.

Dňa 27. februára 2000 bola okresnému súdu telefonicky oznámená právnym zástupcom navrhovateľa adresa prechodného bydliska odporkyne s uvedením, že adresa bydliska odporcu mu nie je známa, no „*túto sa pokúsi zistiť a oznámiť súdu v primeranej lehote*“. V rovnaký deň okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-158 ustanovil odporcovi opatrovníka.

Dňa 29. februára 2000 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-159 priznal znalcovi znalečné.

Dňa 8. marca 2000 bolo okresnému súdu Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Košice oznámené zistenie pobytu odporkyne.

Dňa 17. marca 2000 okresný súd požiadal políciu o doručenie zásielky odporkyňi z dôvodu, že odporkyňa si zásielky nepreberá. V ten istý deň okresný súd požiadal Mestskú políciu Košice (ďalej len „mestská polícia“) o zistenie a oznámenie pobytu odporcu. Taktiež požiadal navrhovateľa o oznámenie dôvodu, pre ktorý nebolo možné sprístupniť pozemky znalcovi, a o prípadné vykonanie opatrení na sprístupnenie pozemku znalcovi.

Dňa 23. marca 2000 navrhovateľ oznámil okresnému súdu dôvody, pre ktoré nie je možné sprístupniť pozemky znalcovi.

Dňa 24. marca 2000 mestská polícia vykonala zisťovanie pobytu odporcu.

Dňa 29. marca 2000 mestská polícia znovu vykonala zisťovanie pobytu odporcu.

Dňa 5. apríla 2000 sa odporkyňa nedostavila na informatívny výsluch na okresný súd, pričom doručenie predvolania nemala vykázané. V ten istý deň okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-178 nariadil predvedenie odporkyne políciou na informatívny výsluch na 19. apríl 2000.

Dňa 19. apríla 2000 polícia oznámila okresnému súdu, že odporkyňu nebolo možné predviesť z dôvodu, že v daný deň „*bránku na uvedenej adrese nikto neotváral*“.

Dňa 26. apríla 2000 polícia oznámila okresnému súdu, že odporkyňa sa na uvedenej adrese nezdržiava a býva u príbuzných, ktorých adresu sa nepodarilo zistiť.

Dňa 15. mája 2000 bol okresnému súdu právnou zástupkyňou navrhovateľa predložený návrh, aby nariadil ohliadku na mieste samom za prítomnosti znalca a polície, ktorá by zabezpečila vstup na nehnuteľnosť.

Dňa 13. júna 2000 sa na okresný súd bez predvolania dostavil znalec, ktorý na účely dokončenia znaleckého posudku požiadal o nariadenie termínu a sprístupnenie parcely.

Dňa 16. júna 2000 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-185 uložil navrhovateľovi povinnosť 24. júla 2000 sprístupniť nehnuteľnosť znalcovi a geodetovi a umožniť im vstup na vytýčenie hraníc sporných pozemkov v prírode a vypracovanie geometrického plánu.

Dňa 4. augusta 2000 znalec požiadal okresný súd o vrátenie geometrických plánov na účely ich predloženia na overenie na príslušnom katastrálnom úrade.

Dňa 24. augusta 2000 okresný súd zaslal znalcovi geometrické plány.

Dňa 12. februára 2001 navrhovateľ požiadal okresný súd, aby „*urgoval Okresný úrad Košice IV, katastrálny odbor, o vrátenie potvrdeného geometrického plánu*“.

Dňa 26. februára 2001 okresný súd požiadal znalca o vrátenie geometrických plánov, prípadne o oznámenie prekážok, ktoré tomu bránia.

Dňa 15. marca 2001 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporcu proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-67 z 30. októbra 1997.

Dňa 21. marca 2001 bol krajskému súdu predložený spis, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku odporcu.

Dňa 30. marca 2001 krajský súd potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 13 C 849/94-67.

Dňa 10. mája 2001 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 30. mája 2001 právna zástupkyňa navrhovateľa okresnému súdu oznámila adresu, z ktorej je potrebné predvolať odporcu.

Dňa 27. marca 2002 znalec predložil okresnému súdu overený geometrický plán č. 3/1997 a vyúčtovanie odmeny za vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 3. apríla 2002 okresný súd zaslal navrhovateľovi, odporkyni a odporcovi rovnopis geometrického plánu na vyjadrenie.

Dňa 16. apríla 2002 navrhovateľ oznámil okresnému súdu, že s geometrickým plánom súhlasí.

Dňa 13. mája 2002 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 19. jún 2002. V ten istý deň okresný súd požiadal katastrálny úrad o doručenie aktuálneho výpisu z listu vlastníctva

a Okresný úrad Košice IV (ďalej len „okresný úrad“) o doručenie potvrdenia o zaradení parcely do BPEJ.

Dňa 28. mája 2002 bolo okresnému súdu predložené oznámenie odporkyne, že zmenila priezvisko.

Dňa 31. mája 2002 bol okresnému súdu doručený výpis informácií z katastrálneho úradu.

Dňa 5. júna 2002 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie okresného úradu o zaradení predmetnej parcely do BPEJ.

Dňa 17. júna 2002 bolo okresnému súdu doručené oznámenie odporkyne o neúčasti na pojednávaní.

Dňa 19. júna 2002 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito. V ten istý deň okresný súd požiadal architekta mesta o stanovisko, katastrálny úrad o doručenie výpisu z listu vlastníctva a doručenie notárskej zápisnice a okresný úrad o zaujatie stanoviska.

Dňa 11. júla 2002 bol okresnému súdu doručený výpis z evidencie nehnuteľností. V ten istý deň bol okresnému súdu prostredníctvom právnej zástupkyne navrhovateľa podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 26. júla 2002 okresný súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 29. júla 2002 bolo okresnému súdu doručené stanovisko okresného úradu.

Dňa 31. júla 2002 bolo okresnému súdu podané stanovisko architekta mesta.

Dňa 7. augusta 2002 bol uhradený súdny poplatok za návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 19. augusta 2002 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-258 zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 20. augusta 2002 okresný súd zaslal katastrálnemu úradu žiadosť o doručenie výpisov z listov vlastníctva a oznámenie vlastníkov v žiadosti uvedených parciel.

Dňa 28. augusta 2002 sa odporca bez predvolania dostavil na okresný súd na účely nahliadnutia do spisu, pričom sudkyňa oznámila, že sa na uvedenej adrese zdržiava a trvale býva, hoci „*služobne je často krát mimo svojho bydliska*“.

Dňa 13. septembra 2002 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporcu proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-159.

Dňa 17. septembra 2002 bolo okresnému súdu predložené prostredníctvom právnej zástupkyne navrhovateľa odvolanie proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-159.

Dňa 18. septembra 2002 okresný súd zaslal navrhovateľovi žiadosť o doručenie stanoviska okresného úradu, ktoré malo byť ako príloha pripojené k jeho odvolaniu.

Dňa 30. septembra 2002 bol okresnému súdu doručený výpis z evidencie nehnuteľností.

Dňa 14. októbra 2002 okresný súd zaslal architektovi mesta žiadosť o doručenie doplňujúceho stanoviska. V rovnaký deň bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o podaných opravných prostriedkoch v danej veci.

Dňa 30. mája 2003 krajský súd uznesením č. k. 15 Co 557/02-320 a 15 Co 105/03-320 zrušil uznesenie okresného súdu č. k. 13 C 849/94-159, vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a potvrdil uznesenie č. k. 13 C 849/94-258.

Dňa 26. júna 2003 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 14. júla 2003 okresný súd zaslal architektovi mesta žiadosť o doručenie doplňujúceho stanoviska a vyzval znalca na oznámenie okresným súdom uvedených skutočností.

Dňa 18. júla 2003 odporkyňa oznámila okresnému súdu, že prestala byť účastníčkou v konaní z dôvodu, že už nie je vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti.

Dňa 29. júla 2003 bol okresnému súdu prostredníctvom právnej zástupkyne navrhovateľa podaný návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 7. augusta 2003 bolo okresnému súdu doručené stanovisko architekta mesta.

Dňa 8. septembra 2003 bola okresnému súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne navrhovateľa o urýchlené rozhodnutie o návrhu na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 26. septembra 2003 okresný súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 30. septembra 2003 odporca požiadal okresný súd o nariadenie pojednávania „v čo najbližšom možnom termíne“.

Dňa 1. októbra 2003 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-330 vydal predbežné opatrenie.

Dňa 22. októbra 2003 odporca podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-330 s uvedením, že dôvody odvolania doručí v lehote siedmich dní.

Dňa 24. októbra 2003 okresný súd uznesením sp. zn. 13 C 849/94 uložil odporcovi povinnosť v lehote 10 dní doplniť odvolanie o dôvody svojho konania.

Dňa 28. októbra 2003 odporca okresnému súdu oznámil adresu na doručovanie písomností. V ten istý deň odporca predložil okresnému súdu odvolanie proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-330 s uvedením dôvodov.

Dňa 4. novembra 2003 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-350 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. V ten istý deň okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-351 zrušil svoje uznesenie č. k. 13 C 849/94-158.

Dňa 26. novembra 2003 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku.

Dňa 31. decembra 2003 krajský súd uznesením č. k. 15 Co 272/03-356 zrušil napadnuté uznesenie č. k. 13 C 849/94-330 a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 28. januára 2004 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 9. februára 2004 okresný súd vyzval navrhovateľa na zaslanie dôkazov na preukázanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy spočívajúcej v konaní odporcu.

Dňa 24. februára 2004 boli prostredníctvom právnej zástupkyne navrhovateľa okresnému súdu predložené dôkazy na základe predchádzajúcej výzvy okresného súdu.

Dňa 26. februára 2004 bola okresnému súdu predložená žiadosť odporcu o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 1. marca 2004 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-365 zamietol návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Dňa 12. októbra 2004 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-369 nariadil miestnu obhliadku na 3. november 2004.

Dňa 27. októbra 2004 odporca požiadal okresný súd o preloženie miestnej obhliadky na neskorší termín.

Dňa 3. novembra 2004 sa uskutočnila miestna obhliadka. V ten istý deň bolo vo veci nariadené pojednávanie na 7. december 2004.

Dňa 4. novembra 2004 okresný súd požiadal katastrálny úrad o doručenie aktuálneho výpisu z listu vlastníctva. V ten istý deň bol okresnému súdu právnu zástupkyňou navrhovateľa predložený list vlastníctva a bolo mu oznámené, že pred okresným súdom prebieha konanie medzi tými istými účastníkmi na základe žaloby o určenie, že u odporcu neboli splnené podmienky vydržania.

Dňa 29. novembra 2004 bolo okresnému súdu doručené splnomocnenie právneho zástupcu odporcu, ktorý zároveň vo svojom podaní uviedol návrh na zmenu žalobného návrhu.

Dňa 1. decembra 2004 boli okresnému súdu doručené listiny katastrálneho úradu.

Dňa 7. decembra 2004 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 18. január 2005.

Dňa 17. decembra 2004 bolo okresnému súdu právnu zástupkyňou navrhovateľa predložené vyjadrenie, v ktorom navrhovateľ okrem iného spresnil svoj žalobný návrh.

Dňa 5. januára 2005 okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie.

Dňa 11. januára 2005 bolo okresnému súdu prostredníctvom právneho zástupcu odporcu predložené vyjadrenie odporcu.

Dňa 18. januára 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 22. február 2005.

Dňa 11. februára 2005 okresný súd požiadal architekta mesta o poskytnutie informácie.

Dňa 14. februára 2005 bola okresnému súdu doručená požadovaná informácia od architekta mesta.

Dňa 21. februára 2005 okresný súd požiadal krajský súd o zapožičanie spisu sp. zn. 19 Co 155/87.

Dňa 22. februára 2005 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na vykonanie znaleckého dokazovania.

Dňa 16. marca 2005 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-437 nariadil znalecké dokazovanie. V ten istý deň uznesením č. k. 13 C 849/94-439 uložil sťažovateľke povinnosť poskytnúť znalcovi súčinnosť.

Dňa 20. apríla 2005 sa na okresný súd dostavil znalec a žiadal o zaslanie spisu.

Dňa 26. apríla 2005 bolo na okresnom súde podané odvolanie odporcu proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-439.

Dňa 4. mája 2005 okresný súd predložil spis krajskému súdu na rozhodnutie o opravnom prostriedku.

Dňa 28. novembra 2005 krajský súd uznesením č. k. 5 Co 138/2005-460 vec vrátil okresnému súdu ako predčasne predloženú.

Dňa 2. marca 2006 okresný súd predvolal sťažovateľku na výsluch.

Dňa 24. marca 2006 podal odporca námietku predpojatosti voči zákonnej sudkyňi s uvedením, že dôvody predloží „*nadriadenému Krajskému súdu na vyzvanie*“.

Dňa 27. marca 2006 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-467 uložil odporcovi povinnosť doplniť jeho námietku zaujatosti. V ten istý deň okresný súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti.

Dňa 29. marca 2006 okresný súd vyzval odporcu na oznámenie, či trvá na návrhu proti odporkyňi, keďže táto oznámila, že už nie je vlastníčkou spornej nehnuteľnosti a odmietla v konaní ďalej vystupovať ako pasívne legitimovaná. V ten istý deň okresný súd požiadal políciu o doručenie súdnej zásielky sťažovateľke.

Dňa 4. apríla 2006 navrhovateľ vzal svoj návrh proti odporkyňi spať a požiadal o zastavenie konania voči nej.

Dňa 12. apríla 2006 okresný súd vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenú námietku zaujatosti.

Dňa 15. apríla 2006 bola okresnému súdu doručená správa o šetrení polície.

Dňa 26. apríla 2006 odporca uviedol dôvody ním podanej námietky predpojatosti.

Dňa 3. mája 2006 bolo okresnému súdu doručené oznámenie právnej zástupkyne navrhovateľa o ukončení právneho zastupovania.

Dňa 18. mája 2006 bol krajskému súdu predložený spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 26. mája 2006 bol spis uznesením sp. zn. 5 NcC 48/2006-485 vrátený okresnému súdu ako predčasne predložený.

Dňa 31. mája 2006 bol krajskému súdu opätovne predložený spis na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 7. augusta 2006 krajský súd uznesením č. k. 5 NcC 51/2006-500 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Monika Géciová nie je vylúčená z prerokovávaní a rozhodovania vecí. V rovnaký deň bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 1. decembra 2006 okresný súd vo veci nariadil pojednávanie na 19. január 2007.

Dňa 3. januára 2007 bolo pojednávanie odročené na 5. marec 2007.

Dňa 8. januára 2007 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila vo výzve uvedené informácie. V ten istý deň okresný súd požiadal Regionálne poštové centrum v Košiciach, odbor poštovej prevádzky (ďalej len „pošta“) o poskytnutie súčinnosti, vyzval odporcu a jeho právneho zástupcu na oznámenie vo výzve uvedených informácií a uznesením č. k. 13 C 849/94-512 uložil odporcovi povinnosť odstrániť nedostatky ním podaného odvolania.

Dňa 9. januára 2007 okresný súd vyzval odporkyňu na vyjadrenie, či súhlasí so späťvzatím návrhu.

Dňa 10. januára 2007 okresný súd požiadal mestskú políciu o doručenie súdnej zásielky sťažovateľke.

Dňa 12. januára 2007 bola okresnému súdu predložená Okresnou prokuratúrou Košice II (ďalej len „okresná prokuratúra“) žiadosť o zaslanie príslušného spisového materiálu a vyjadrenie sa k podnetu odporcu.

Dňa 19. januára 2007 bola okresnému súdu doručená odpoveď pošty.

Dňa 24. januára 2007 okresný súd zaslal okresnej prokuratúre príslušný spisový materiál.

Dňa 14. februára 2007 bola okresnému súdu doručená odporcova odpoveď na jeho výzvu.

Dňa 20. februára 2007 bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu podania podnetu odporcu na podanie mimoriadneho dovolania proti uzneseniu krajského súdu č. k. 5 NcC 51/2006-500.

Dňa 3. apríla 2007 bol okresnému súdu vrátený spis z Krajskej prokuratúry v Košiciach.

Dňa 29. mája 2007 okresný súd predvolal [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na informatívny výsluch na 25. jún 2007, vyzval poštu na predloženie listín, požiadal políciu o doručenie súdnej zásielky sťažovateľke. V ten istý deň požiadal Sociálnu poisťovňu a Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach (ďalej len „Sociálna poisťovňa“) o podanie správy.

Dňa 11. júna 2007 bola okresnému súdu doručená odpoveď Sociálnej poisťovne.

Dňa 13. júna 2007 boli okresnému súdu poskytnuté vyžiadané informácie od pošty.

Dňa 14. júna 2007 bolo okresnému súdu doručené oznámenie polície, že sťažovateľke sa nepodarilo zásielku doručiť.

Dňa 25. júna 2007 sa uskutočnil výsluch [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ].

Dňa 3. septembra 2007 okresný súd vyžiadal od Sociálnej poisťovne podanie správy o informáciách týkajúcich sa odporcu. V ten istý deň okresný súd požiadal políciu o doručenie zásielky odporcovi.

Dňa 10. septembra 2007 bola okresnému súdu doručená odpoveď Sociálnej poisťovne.

Dňa 25. septembra 2007 bola okresnému súdu vrátená nedoručená zásielka, ktorú mala doručiť polícia odporcovi.

Dňa 3. decembra 2007 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu.

Dňa 4. decembra 2007 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-577 odmietol odvolanie odporcu proti uzneseniu

. k. 13 C 849/94-439.

Dňa 3. januára 2008 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 11. február 2008.

Dňa 7. februára 2008 právny zástupca navrhovateľa podal návrh na zmenu účastníka konania.

Dňa 8. februára 2008 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie neúčasti odporcu a jeho právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní.

Dňa 11. februára 2008 okresný súd zaslal katastrálnemu úradu žiadosť o zaslanie aktuálneho listu vlastníctva a kópiu darovacej zmluvy. V ten istý deň bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie odporcu a právneho zástupcu z neúčasti na pojednávaní.

Dňa 11. februára 2008 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 31. marec 2008.

Dňa 13. februára 2008 okresný súd predvolal odporcu a jeho právneho zástupcu na pojednávanie.

Dňa 22. februára 2008 boli okresnému súdu doručené kópie darovacej zmluvy a výpis z listu vlastníctva.

Dňa 27. februára 2008 bol telefonicky zistený zamestnávateľ sťažovateľky. V ten istý deň okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-608 pripustil, aby z konania vystúpil odporca a na jeho miesto vstúpila sťažovateľka.

Dňa 28. februára 2008 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie právneho zástupcu odporcu z neúčasti na pojednávaní.

Dňa 31. marca 2008 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 2. apríla 2008 bolo okresnému súdu doručené odvolanie odporcu proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-608.

Dňa 9. apríla 2008 okresný súd požiadal [REDAKOVANÉ] (ďalej len „zamestnávateľ sťažovateľky“) o doručenie súdnej zásielky sťažovateľke.

Dňa 17. apríla 2008 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-626 uložil odporcovi povinnosť odstrániť nedostatky námietky zaujatosti. V ten istý deň vyzval odporcu na oznámenie, či trvá na podaných námietkach zaujatosti, zaslal uznesenie na odstránenie ich nedostatkov a požiadal poštu o súčinnosť.

Dňa 24. apríla 2008 bola okresnému súdu doručená odpoveď zamestnávateľa sťažovateľky.

Dňa 25. apríla 2008 bola okresnému súdu poskytnutá požadovaná informácia od pošty.

Dňa 29. apríla 2008 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-634 uložil odporcovi povinnosť odstrániť nedostatky odvolania zo 16. marca 2008.

Dňa 2. mája 2008 bol okresnému súdu doručený návrh navrhovateľa na mimosúdnu dohodu.

Dňa 29. mája 2008 okresný súd vyzval odporcu na vyjadrenie k návrhu na mimosúdnu dohodu.

Dňa 2. júna 2008 okresný súd predložil spis krajskému súdu, aby rozhodol o podanom opravnom prostriedku odporcu.

Dňa 29. decembra 2008 krajský súd uznesením č. k. 1 Co 150/2008-647 odmietol odvolanie odporcu.

Dňa 29. januára 2009 bol spis vrátený okresnému súdu. V rovnaký deň okresný súd požiadal políciu o doručenie súdnej zásielky sťažovateľke a o prešetrenie jej súčasného pobytu; okresný súd uložil odporcovi, aby sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadril.

Dňa 27. februára 2009 bola okresnému súdu vrátená zásielka nedoručená sťažovateľke.

Dňa 2. apríla 2009 okresný súd požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Košice-Juh o doručenie súdnej zásielky sťažovateľke a o prešetrenie jej súčasného pobytu. V ten istý deň okresný súd oznámil, že vec bola pridelená sudkyni okresného súdu Mgr. Jane Koščovej.

Dňa 17. apríla 2009 bola okresnému súdu vrátená zásielka nedoručená sťažovateľke.

Dňa 16. júna 2009 okresný súd vyzval navrhovateľa a odporcu, aby oznámili, či nedošlo medzi účastníkmi konania k mimosúdnej dohode. V ten istý deň okresný súd požiadal zamestnávateľa sťažovateľky o doručenie súdnej zásielky a vyzval advokáta [REDAKOVANÉ], aby sa vyjadril, či zastupuje sťažovateľku.

Dňa 30. júna 2009 bola okresnému súdu predložená odpoveď navrhovateľa na výzvu.

Dňa 10. júla 2009 bolo okresnému súdu predložené splnomocnenie sťažovateľky na jej zastupovanie pôvodným odporcom.

Dňa 13. júla 2009 sa sťažovateľka nedostavila na informovaný výsluch. V ten istý deň bola okresnému súdu doručená odpoveď sťažovateľky na výzvu.

Dňa 20. júla 2009 sťažovateľka uviedla okresnému súdu adresu jej trvalého pobytu, na ktorú jej majú byť doručované písomnosti.

Dňa 24. júla 2009 zamestnávateľ sťažovateľky požiadal okresný súd o doručovanie zásielok súkromného charakteru na trvalé bydlisko sťažovateľky.

Dňa 30. júla 2009 sťažovateľka požiadala o doručovanie všetkých písomností na jej označenú adresu „v Slovenskej republike“ a jej právnomu zástupcovi na jeho adresu.

Dňa 29. septembra 2009 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila, či ju v konaní zastupuje [REDAKOVANÉ].

Dňa 19. októbra 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 30. november 2009.

Dňa 20. októbra 2009 okresný súd požiadal sťažovateľku o oznámenie, či splnomocnila zastupovaním [REDAKOVANÉ] a či zastupovaním poverila pôvodného odporcu.

Dňa 30. novembra 2009 bolo pojednávanie odročené z dôvodu pracovnej neschopnosti zákonnej sudkyne.

Dňa 18. decembra 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 18. január 2010.

Dňa 8. januára 2010 bolo právnym zástupcom navrhovateľa okresnému súdu oznámené, že navrhovateľ 3. decembra 2009 zomrel, preto požiadal tiež o odročenie pojednávania.

Dňa 18. januára 2010 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 20. januára 2010 okresný súd požiadal notárku JUDr. Danielu Kováčovú o oznámenie okruhu dedičov po navrhovateľovi a stavu konania.

Dňa 5. februára 2010 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie o okruhu dedičov.

Dňa 17. marca 2010 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-702 prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 39 D 769/2009.

Dňa 14. apríla 2010 bolo okresnému súdu podané odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu o prerušení konania.

Dňa 3. mája 2010 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-707 uložil sťažovateľke odstrániť nedostatky odvolania.

Dňa 11. júna 2010 bolo okresnému súdu doručené odvolanie sťažovateľky s odôvodnením.

Dňa 17. júna 2010 bol krajskému súdu predložený spis s opravným prostriedkom sťažovateľky.

Dňa 8. decembra 2010 okresný súd požiadal krajský súd o vrátenie spisu z dôvodu, že súvisiace dedičské konanie bolo právoplatne skončené.

Dňa 21. decembra 2010 krajský súd uznesením č. k. 1 Co 179/2010-718 potvrdil uznesenie č. k. 13 C 849/94-702.

Dňa 2. februára 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 7. februára 2011 bola okresnému súdu predložená plná moc právnym zástupcom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľka“), ktorá sa stala dedičkou po pôvodnom navrhovateľovi.

Dňa 15. februára 2011 okresný súd zaslal navrhovateľke oznámenie a uznesením č. k. 13 C 849/94-729 jej uložil, aby sa v stanovenej lehote vyjadrila k v uznesení uvedeným skutočnostiam.

Dňa 23. februára 2011 bola okresnému súdu predložená odpoveď navrhovateľky na výzvu.

Dňa 29. marca 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 23. máj 2011.

Dňa 23. mája 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito, na účely pokusu účastníkov o mimosúdnu dohodu.

Dňa 19. júla 2011 okresný súd vyzval navrhovateľku aj odporkyňu, aby v určenej lehote oznámili, či medzi účastníkmi konania došlo k dohode o predmete sporu.

Dňa 5. augusta 2011 bola okresnému súdu predložená právnym zástupcom navrhovateľky odpoveď na výzvu.

Dňa 9. septembra 2011 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 31. október 2011.

Dňa 31. októbra 2011 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 5. december 2011, pretože sťažovateľka a jej zástupca nemali predvolanie vykázané.

Dňa 5. decembra 2011 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 30. január 2012, pretože sťažovateľka nemala predvolanie vykázané.

Dňa 20. decembra 2011 boli sťažovateľka a jej zástupca predvolaní na pojednávanie. V ten istý deň okresný súd požiadal zamestnávateľa sťažovateľky o doručenie súdnej zásielky sťažovateľke, políciu o doručenie súdnej zásielky zástupcovi sťažovateľky a o prešetrovanie pobytu sťažovateľky.

Dňa 29. decembra 2011 okresný súd požiadal Miestny úrad mestskej časti Košice-Juh (ďalej len „mestská časť“) o oznámenie v žiadosti uvedených skutočností.

Dňa 3. januára 2012 bolo okresnému súdu doručené oznámenie polície o nedoručení zásielky zástupcovi sťažovateľky.

Dňa 12. januára 2012 bolo okresnému súdu telefonicky oznámené od zamestnankyne zamestnávateľa sťažovateľky, že sťažovateľke „*nebola doručená zásielka, nakoľko táto ju odmietla prevziať*“.

Dňa 19. januára 2012 okresný súd požiadal katastrálny úrad o zaslanie kópie katastrálnej mapy.

Dňa 26. januára 2012 bola okresnému súdu doručená odpoveď zamestnávateľa sťažovateľky.

Dňa 27. januára 2012 bola okresnému súdu doručená informácia z katastrálneho úradu.

Dňa 30. januára 2012 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito.

Dňa 3. mája 2012 okresný súd požiadal mestskú časť o oznámenie v žiadosti uvedených skutočností.

Dňa 16. mája 2012 bolo okresnému súdu predložené oznámenie právneho zástupcu navrhovateľky o ukončení právneho zastupovania.

Dňa 31. mája 2012 okresný súd urgoval mestskú časť o oznámenie v urgencii uvedených skutočností.

Dňa 26. júna 2012 okresný súd opätovne urgoval mestskú časť o oznámenie v urgencii uvedených skutočností.

Dňa 2. augusta 2012 bola okresnému súdu doručená odpoveď mestskej časti.

Dňa 3. septembra 2012 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 5. november 2012.

Dňa 5. novembra 2012 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely pokusu o mimosúdne riešenie sporu.

Dňa 20. decembra 2012 okresný súd vyzval navrhovateľku, aby oznámila, či medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody.

Dňa 16. januára 2013 bola okresnému súdu doručená odpoveď navrhovateľky. V ten istý deň bolo vo veci nariadené pojednávanie na 4. marec 2013.

Dňa 4. marca 2013 sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito aj s tým, že „súd zväži nariadenie znaleckého dokazovania“.

Dňa 11. marca 2013 bola okresnému súdu predložená žiadosť navrhovateľky o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa k návrhu sťažovateľky.

Dňa 29. apríla 2013 okresný súd zaslal navrhovateľke urgenciu na zaslanie stanoviska k predmetu sporu.

Dňa 6. júna 2013 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-822 rozhodol o ustanovení znalca.

Dňa 18. júna 2013 bolo okresnému súdu predložené oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia navrhovateľky a odpoveď navrhovateľky na výzvu.

Dňa 21. júna 2013 sťažovateľka požiadala okresný súd o nariadenie pojednávania vo veci. V ten istý deň bol okresnému súdu doručený vypracovaný znalecký posudok č. 8/2013, ktorý objednala sťažovateľka.

Dňa 8. júla 2013 sa zástupca sťažovateľky vzdal práva podať odvolanie proti uzneseniu č. k. 13 C 849/94-822.

Dňa 15. júna 2013 okresný súd zaslal navrhovateľke znalecký posudok č. 8/2013 na vyjadrenie. V ten istý deň okresný súd zaslal znalcovi ustanovenému okresným súdom súdny spis.

Dňa 19. júna 2013 bolo okresnému súdu predložené vyjadrenie sťažovateľky.

Dňa 23. augusta 2013 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalca ustanoveného súdom o predĺženie lehoty na vyhotovenie znaleckého posudku a o zaplatenie preddavkov.

Dňa 3. septembra 2013 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie navrhovateľky k znaleckému posudku č. 8/2013.

Dňa 4. septembra 2013 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-863 predĺžil lehotu na vyhotovenie znaleckého posudku.

Dňa 2. októbra 2013 okresný súd vyzval znalca na predloženie znaleckého posudku.

Dňa 21. októbra 2013 znalec požiadal okresný súd, aby uznesením zaviazal sťažovateľku vykonať kosbu buriny na sporných pozemkoch a zúčastniť sa na obhliadke na účely sprístupnenia pozemku.

Dňa 28. októbra 2013 bol znalec zo strany okresného súdu „vyrozumý, aby zvolal nový termín miestnej obhliadky“.

Dňa 3. decembra 2013 znalec oznámil okresnému súdu, že ním určený termín obhliadky bol znemožnený, „*nakoľko odporkyňa si neprevzala predvolanie na túto obhliadku*“. Znalec bol zo strany okresného súdu vyrozumý, aby opätovne zvolal termín miestnej obhliadky.

Dňa 27. marca 2014 znalec oznámil okresnému súdu, že termín poslednej miestnej obhliadky bol opätovne neúspešný. Okresný súd ho vyzval na vrátenie súdneho spisu.

Dňa 28. mája 2014 okresný súd telefonicky urgoval znalca na vrátenie súdneho spisu.

Dňa 5. júna 2014 okresný súd vyzval znalca na vrátenie súdneho spisu.

Dňa 12. júna 2014 znalec vrátil súdny spis a predložil vyúčtovanie znalečného.

Dňa 24. júna 2014 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-886 rozhodol o znalečnom.

Dňa 25. júna 2014 okresný súd uznesením č. k. 13 849/94-892 ustanovil vo veci nového znalca.

Dňa 21. júla 2014 bolo okresnému súdu doručené odvolanie znalca proti uzneseniu sp. zn. 13 C 849/94-886.

Dňa 25. júla 2014 okresný súd oznámil znalcovi, že jeho odvolanie predloží odvolaciemu súdu až po rozhodnutí vo veci samej.

Dňa 5. augusta 2014 bolo okresnému súdu predložené odvolanie sťažovateľky proti uzneseniu

. k. 13 C 849/94-886.

Dňa 13. augusta 2014 okresný súd sťažovateľke oznámil, že jej odvolanie predloží odvolaciemu súdu až po rozhodnutí vo veci samej.

Dňa 19. augusta 2014 okresný súd zaslal znalcovi spis na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 16. septembra 2014 bol okresnému súdu znalcom vrátený spisový materiál s návrhom, aby do konania bol prizvaný nový znalec, pretože znalec [REDACTED] už vyhotovil znalecký posudok v danej veci pre sťažovateľku.

Dňa 18. septembra 2014 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-907 zrušil svoje uznesenie č. k. 13 C 849/94-892 a ustanovil vo veci novú znalkyňu.

Dňa 16. decembra 2014 okresný súd zaslal znalkyni súdny spis.

Dňa 2. februára 2015 bol okresnému súdu doručený vyhotovený znalecký posudok.

Dňa 5. februára 2015 bol znalecký posudok zaslaný navrhovateľke a odporkyni na vyjadrenie.

Dňa 6. februára 2015 okresný súd uznesením č. k. 13 C 849/94-949 rozhodol o znalečnom.

Dňa 24. februára 2015 bola okresnému súdu právnym zástupcom navrhovateľky predložená žiadosť o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia k znaleckému posudku.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vedenom pod sp. zn. 13 C 849/94 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov(...)

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná(...)

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov sa naplní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (II. ÚS 26/95).

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou tiež pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústreďená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu uvádza, že vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania možno posudzovanú záležitosť považovať po vecnej stránke za zložitejšiu. Samotnú vecnú zložitosť, na ktorú poukázal vo svojom vyjadrení aj predseda okresného súdu, však (tak ako to bude uvedené v bode III/3) v okolnostiach danej veci nemožno dávať do súvislosti s extrémne dlhotrvajúcim (už takmer 21 rokov) napadnutým konaním. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, treba poukázať predovšetkým na to, že, ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispela aj samotná sťažovateľka najmä tým, že z neznámych dôvodov opakovane buď ona, alebo jej zástupca (čo treba pričítať tiež na ťarchu sťažovateľky) neprevzali zásielky okresného súdu (napr. 3. januára 2012; 12. januára 2012) a nebola súčinnosť ani pri znaleckej obhliadke sporných nehnuteľností, a tým v určitom štádiu sťažovateľka tiež prispela k neefektívnosti napadnutého konania. Na uvedené správanie

sťažovateľky ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom zbytočné prieťahy v konaní posudzoval ako celok s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania a všetky okolnosti daného prípadu. Predovšetkým poukazuje na to, že nemohol prehliadnuť, že napadnuté konanie sa začalo 23. augusta 1994 a bez právoplatného rozhodnutia trvá už takmer 21 rokov.

Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že „*od obdobia, keď sa sťažovateľka stala účastníčkou daného konania (3.5.2008), bolo konanie súdu v zásade plynulé*“. Ústavný súd však, vychádzajúc zo svojej judikatúry, „existenciu prieťahov v konaní“ skúmal od 23. augusta 1994, pretože prihliadol aj na celkové trvanie napadnutého konania.

K uvedenému ústavný súd poukazuje na to, že v prípade sťažovateľky došlo k procesnoprávnemu nástupníctvu (sukcesii), teda k zmene doterajšieho účastníka konania na strane odporcu, a to na základe singulárnej sukcesie [darovanie spoluvlastníckeho podielu v nehnuteľnostiach, o ktorých sa vedie spor s pôvodným odporcom ([REDACTED] [REDACTED]) a jeho príbuznou – [REDACTED] [REDACTED]], teda sťažovateľkou, pričom darca si v darovacej zmluve z 1. apríla 2005 vyhradil doživotné užívacie právo na darom prevedené spoluvlastnícke podiely]. Keďže singulárna sukcesia (na rozdiel od univerzálnej sukcesie) nevyvoláva automaticky aj procesnoprávne nástupníctvo (sukcesiu), musel konajúci súd uplatňovanú zmenu svojím uznesením pripustiť. Na základe návrhu sťažovateľky na pripustenie zmeny účastníka konania tak okresný súd urobil uznesením č. k. 13 C 849/94-608 z 27. februára 2008. Právoplatnosťou tohto uznesenia (3. mája 2008) vstúpila sťažovateľka do predmetného konania v tom štádiu, v akom sa nachádzalo pred zmenou účastníkov konania. Tým sa *zmena* účastníkov konania líši od *zámeny* účastníkov konania (§ 92 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), kde nedochádza ku vstupu do doterajšieho procesnoprávneho vzťahu a kde právoplatnosťou uznesenia o povolení zámeny vzniká nový procesnoprávny vzťah.

Uvedená skutočnosť má podľa názoru ústavného súdu zásadný význam pre vymedzenie obdobia, ktoré podlieha posúdeniu namietanej protiústavnosti konania okresného súdu (*ratione tempore*), pretože v uvedenom prípade v dôsledku súdom povolenej zmeny účastníkov konania nedošlo k vzniku nového procesnoprávneho vzťahu, ale k procesnoprávnemu nástupníctvu do už existujúceho procesnoprávneho vzťahu (*mutatis mutandis* I. ÚS 52/01).

Aj s prihliadnutím na tento záver ústavný súd nemal pochybnosť, že sťažovateľka môže uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prieťahov aj pre štádium konania, ktoré predchádzalo tejto zmene.

Majúc na zreteli uvedené skutočnosti a zásady, ústavný súd sa napokon zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým opakovane poukazuje na to, že napadnuté konanie sa začalo 23. augusta 1994 a bez právoplatného rozhodnutia trvá už takmer 21 rokov. Takéto neobyčajne dlhé konanie možno spravidla už len na základe tejto skutočnosti považovať za nezlučiteľné s imperatívom ustanoveným v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Takáto zdĺhavosť konania totiž v princípe predlžuje stav právnej neistoty dotknutej osoby do tej miery, že sa jej právo na súdnu ochranu stáva iluzórnym, a teda ho ohrozuje vo svojej podstate (napr. I. ÚS 52/01). V predmetnom prípade skúmanie všetkých neprimeraných postupov medzi jednotlivými úkonmi okresného súdu je celkom jednoznačne nadbytočné, pretože o efektívnom postupe okresného súdu v napadnutom konaní už *prima facie* nemožno hovoriť. Účel práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, a to odstránenie stavu právnej neistoty účastníkov konania a požiadavka prejednávania veci v primeranej lehote podľa dohovoru, ktorá vyplýva zo všeobecnej zásady *justice delayed, justice denied* (oneskorená spravodlivosť, odopretá spravodlivosť), v napadnutom konaní, ktoré trvá celkove takmer 21 rokov bez právoplatného rozhodnutia, nemožno inak posúdiť, len ako porušujúci imperatív zakotvený v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na tomto konštatovaní nemení nič ani skutočnosť, ktorá neušla pozornosti ústavného súdu, že napadnuté konanie bolo od 17. marca 2010 do 13. mája 2010 (kedy nadobudlo právoplatnosť osvedčenie o dedičstve sp. zn. 39 D 769/2009) prerušené. Podľa

konštantnej judikatúry ústavného súdu nečinnosť súdu v dôsledku existencie zákonnej prekážky jeho postupu neposudzuje v zásade ako zbytočné prieťahy v súdnom konaní (napr. II. ÚS 3/00, III. ÚS 42/02, I. ÚS 10/03). Okrem uvedeného krátkodobého prerušenia však ústavný súd prihliadol na to, že okresný súd bol v danej veci aj krátkodobo a dlhodobo nečinný (napr. od 23. augusta 1994 do 28. februára 1995 - šesť mesiacov, od 7. júna 1995 do 15. marca 1996 - deväť mesiacov, od 24. augusta 2000 do 26. februára 2001 - šesť mesiacov, od 10. mája 2001 do 27. marca 2002 - desať mesiacov, od 1. marca 2004 do 12. októbra 2004 - sedem mesiacov). Okresný súd bol teda v napadnutom konaní najmenej 3 roky bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný a neskôr v súvislosti s nariadením znaleckého dokazovania viac ako 1 rok neefektívne činný, a to konkrétne od 6. júna 2013, keď ustanovil vo veci znalca, do 12. júna 2014, keď ustanovený znalec vrátil okresnému súdu spis bez vypracovania znaleckého posudku, pričom okresný súd nieže nevyužil prostriedky, ktoré mu Občiansky súdny poriadok umožňuje (poriadková pokuta pre znalca), ale ešte mu za „nevyhotovenie znaleckého posudku“ priznal znalečné. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu pritom okresný súd v rozsahu svojej právomoci nesie zodpovednosť aj za zabezpečenie efektívneho postupu znalca (napr. III. ÚS 174/02, II. ÚS 72/03). Nehovoriac už o tom, že okresný súd neskôr vymenoval vo veci znalca, ktorého znalecký posudok č. 8/2013 už bol založený do spisu na základe objednávky sťažovateľky, takže okresný súd musel opätovne ustanoviť vo veci iného znalca. Celková doba napadnutého konania v trvaní takmer 21 rokov a v rámci toho viac ako 3-ročná nečinnosť a 1,5-ročná neefektívna činnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože okresný súd dlho nevykonával úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako odporkyňa (resp. predtým jej príbuzný - právny predchodca) počas napadnutého súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia nečinnosti a, samozrejme, aj neefektívnej činnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné, keďže svojimi dôsledkami vo vzťahu k viacerým účastníkom konania nadobudli už charakter odopretia spravodlivosti (*denegatio*

iustitiae). K týmto zbytočným prieťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať finančné zadosťučinenie 20 000 €, pretože sa dlhodobo nachádza v právnej neistote, a *„pri ďalšom predlžovaní sporu sa rozhodnutia v spore z dôvodu ťažkej choroby (diagnóza C50 - rakovina) ani nemusí dožiť. Svoju majetkovú aj nemajetkovú ujmu vidí sťažovateľka okrem iného aj v pocitoch neistoty, márnosti, krivdy a úzkosti vyplývajúcich zo situácie, keď súd za neprimeranú dobu skoro 20 rokov nerozhodol a ani plynulo nekonal v jej prípade.“*

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Pri určení výšky primeraného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti

a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky, najmä na celkovo neúmerne dlho trvajúce napadnuté konanie, považuje za primerané vo výške 4 500 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na správanie sťažovateľky (pozri bod III/2 nálezu), že nie vždy bola súčinnosťná v napadnutom konaní, a teda že si aj sama zapríčinila oddialenie tohto konania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia z 12. marca 2014, spísanie ústavnej sťažnosti zo 6. júla 2014 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 23. marca 2015). Za dva úkony vykonané v roku 2014 patrí odmena v sume dvakrát po 134 € a režijný paušál dvakrát po 8,04 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2015 patrí odmena v sume 139,83 € a režijný paušál 8,39 € (v zmysle § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 432,30 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. augusta 2015